

NA SLOVÍČKO

Naši učitelia tak, ako ich nepoznáte! Tentokrát s **Andreou Brezániovou**

Ako najradšej trávite voľný čas?

Voľný čas trávim so svojou rodinou. Pravidelne cez víkendy chodievam do rodnej dedinky Pitelová pri Žiari nad Hronom, kde ma čakajú rodičia a rodinní príbuzní. Neviem si predstaviť svoj život bez nich, ťahá ma to tam, kdekolvek sa nachádzam.

V chalupe po starej mame relaxujem pri domácich prácach, v záhrade, renováciách nábytku, milujem prechádzky v okolí, vône stromov, praskanie ohňa v kozube, cvrlikanie cvrčkov a túlenie sa nášho kocúra Mura.

Máte obľúbené filmy / knihy?

Sekciu otázok MOJE OBLÚBENÉ knihy, filmy, hudobné žánre nemám rada. Nie som typ človeka, ktorý si vie vybrať. Nadchnem sa pre všetko pekné, uchu a oku lahodné. Pozriem si rada dobrodružný, ale aj detektívny či romantický film. Seriály sú

Ako ste sa dostali k učiteľstvu?

Môj starý otec Ján bol učiteľ a už odmalička ma brával so sebou medzi žiakov do svojej triedy. Práve teraz som si uvedomila, že som bola súčasťou dedinskej zmiešanej jednotriedky, v ktorej sa spolu učili všetci dohromady. Pamätám si, aká som bola pyšná, keď na matematike počítali $100+100$ a ja som hrdo počítala s nimi:). S láskou spomínam na starého otca, ktorý ma takto vyvolával a dal mi pocítiť prvé školské úspechy z lavice. Keďže som mala menej ako tri roky, nevedela som ticho sedieť a počúvať, tak som sa zabávala tým, že som deťom povymieňala topánky v šatni, poschovávala, čo sa dalo.

Maturantka Andrejka si nevedela vybrať budúce povolanie veľmi dlho, nedochádzalo jej, že odmalička mala svoj vzor v starom otcovi, nespomenula si na to, ako vo svojej izbe učievala plyšákov a namiesto tabule písala na drevenú skriňu (mami, prepáč!) Mala dokonca svoju triednu knihu s klasifikačným záznamom a poctivo si všetko zapisovala.

pohroma, hlavne na Netflixe, pretože neviem vydržať a musím si ich pozrieť hneď všetky naraz:)

Čo by ste chceli dosiahnuť alebo zažiť?

Počas môjho 27-ročného pôsobenia na Gvarze som všeličo zažila, videla, mala tú česť byť súčasťou viacerých triednych kolektívov. Dnes už nestíham robiť viacero vecí naraz a potrebujem dlhšie prestávky :) Dávam si výzvu užívať si svoje povolanie, tešiť sa zo života, nenechať sa znechutiť.

Teším sa na obdobie, kedy budem stará mama. Budem vypekať buchty či miešať nízkokalorické šejky alebo smoothie? Budem ufrflaná pančelka alebo akčná dáma s čokoládou v ruke? Uvidíme, čo mi život prinesie.

Keby ste sa stretli so svojim mladším ja, poradili by ste mu niečo? Zmenili by ste nejaké svoje životné rozhodnutie?

Často si kladiem otázku, čo by sa stalo, keby som zostala a nevydala sa do Žiliny. Aký by bol môj život?

Edit Piaf spieva: Je ne regrette rien (Nič neľutujem) ... ocitla som sa medzi ľuďmi, ktorí ovplyvnili moje kroky, obklopovali ma svojou láskou a dávali mi najavo, že som pre nich dôležitá

Prečo práve slovenčina a dejepis?

Kombinácia SJL a DEJ mi prišla vhod, lebo so slovenčinou som nemala problémy. Predmety som si vyberala tie, kde sa nevyskytovala matematika a fyzika:)

Vďaka môjmu starému otcovi som pričuchla k divadlu: ako učiteľ mal na starosti nielen školu, ale aj kultúrny život dediny, venoval sa ochotníckemu divadlu. Chodievala som s ním a starou mamou na skúšky ich predstavení, všetci naokolo boli mojou rodinou.

Starý otec začal pracovať na obecnom úrade a ako správny starý otec zamestnával svoju vnučku na plný úväzok: recitovala som narodeným deťom a ich mamičkám pri ich uvítaní do života, manželom pri sobášoch a výročiach...

Dejepis sa mi tak nejako k slovenčine pridružil. Veľmi som nad tým neuvažovala, bola som zvyknutá prechádzať kvantá strán s dejinami a nestratiť sa v nich.

Aké vyzerajú Vaše vyučovacie hodiny?

Osobne študentom vysvetľujem potrebu slovenčiny cez konkrétny život a situácie, ktoré so sebou prináša. Ja vždy nájdem prepojenie:) Slovenčina nie je len mechanické dopĺňanie pravopisných dobrôtok, ale aj fajnšmekerská pochúťka všetkých ingrediencií dokopy: vetné členy, slovné druhy, slovná zásoba a literatúra...a toto si treba vychutnávať, ale pozor! neprekoreniť a nepresoliť! Raz sa recept zide.

Dejepis a JA: nuda tu nemá miesto. Mozog pracuje na plné obrátky, pretože v každom z nás sa ukrýva historická osobnosť, odkrývame temné stránky minulosti, vysvetľujeme príčiny, zamýšľame sa nad dôsledkami, aby sme si nakoniec povedali: my, ľudia, sme nepoučiteľní!

Prečo je podľa Vás vzdelanie dôležité?

Vzdelanie berieme ako samozrejmosť. Nie všetci majú k nemu prístup, vážme si ho, lebo nám otvára mnohé dvere. GVARZÁCI, otvárajte srdcom. Iba takto nám môžete zmeniť

Pani Brezániová medzi ochotníkmi

a milovaná. Všetkým za to ďakujem.

Moje mladšie JA by som láskyplne objala a poradila mu, aby sa nebálo žiť a užívať si život, nech priamo pomenuje status quo, ukáže, že aj ono má čo povedať!

Je niečo, čo o Vás málokto vie?

Fúúú, ja skoro vždy všetko porozprávam:) Ale niečo sa vždy nájde, tak napríklad okrem cieľavedomosti sa venujem vedeniu debatného klubu, ktorý zastrešuje SDA (Slovenská debatná asociácia). Bola som zvolená do jej Správnej rady <https://www.sda.sk/osda/#nasi-ludia>

Teší ma sledovať pokroky debatérov a debatérok, ich úspechy. Učíme sa kritickému mysleniu, debatovaniu, kultivovanej výmene názorov.

svet. A na to potrebujete nás učiteľov a učiteľky. Každý má pre vás kľúč.

Prečo je vzdelanie dôležité? Aby sme si mohli plniť sny.

Čo by ste na vzdelávacom systéme zmenili?

- Počty žiakov v triedach. Pracovať s menším počtom žiakov prináša benefity na oboch stranách. Rozvíja sa nielen žiak, ale aj učiteľ.
- Odbyrokratizovanie, pretože nás to zaťažuje.
- Asistentov učiteľa. To by bolo mať takého pri sebe!
- Nižšie úväzky a po určitom čase rok voľna na regeneráciu síl.
- Otázka finančného ohodnotenia by potešila, ale ja nie som typ, ktorý vám bude vyratúvať, koľko toho robí a málo zarába. Ja učím žiakov ako tých mojich plyšákov:)

Aké chyby robia študenti?

Myslím si, že idú na výkon. Prednejšie sú im známky, nie vedomosti. Sú to vedomostní bulimici. Po každej písomke vyvrátia všetko, čo sa naučili. Môže za to aj systém, ide sa rýchlo, nie je kedy opakovať a upevňovať učivo. A ešte jeden postreh: študenti sú duchom neprítomní na hodinách, snažia sa učiť na predmet, kde ich čaká písomka, nevedia sa sústrediť na to, čo sa preberá. Smutné. Nie náhodou mám na dverách svojej triedy citát: „Učiteľ ti môže otvoriť dvere, ale vstúpiť musíš ty sám.“

Čo by ste študentom/mladým ľuďom poradili?

Decká moje, smejte sa, vychutnávajte si chvíle v škole, nechcete byť rýchlo dospelé, všetko raz príde, uvidíte!

